

Mind The Art

Γράφει η Θούλη Μισιρλόγλου

DOMINO

σαν το γνωστό παιχνίδι

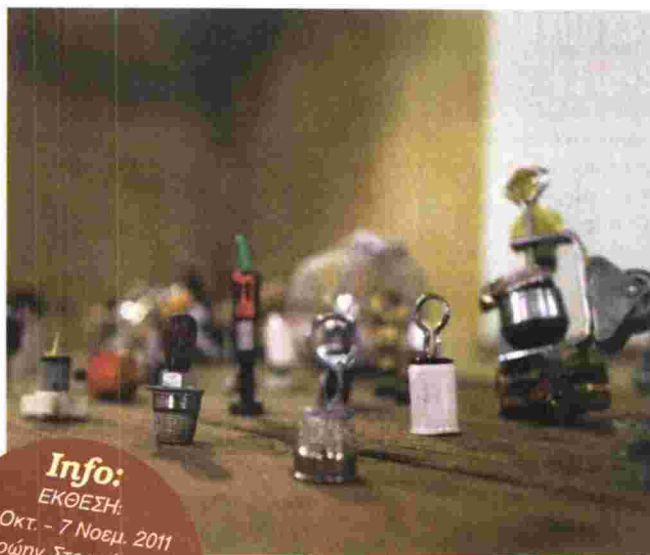
Στα μέσα του Σεπτεμβρίου ξεκίνησε στο πλαίσιο του παράλληλου προγράμματος της 3^{ης} Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης ένα διεθνές εργαστήριο νέων καλλιτεχνών. Χωρίς να το πάρουμε καλά καλά είδηση, μαζεύτηκαν στην πόλη και έζησαν εδώ για τρεις εβδομάδες επτά καλλιτέχνες από επτά χώρες, οι περισσότερες από τις οποίες είναι σε κρίσιμη πολιτική κατάσταση, οι καλλιτέχνες τους όμως ακμαίοι και μαχητικοί.

Οι Nadia Ayari (Τυνησία), Sirine Fatouh (Λίβανος), The Fleetgroup Bessa Kartileshvili (Γεωργία), Andre Goncalves (Πορτογαλία), Nader Sadek (Αίγυπτος), Δημήτρης Αμελαδιώτης (Ελλάδα), Ελίνα Ιωάννου (Κύπρος) επικεντρώθηκαν, με την επιμέλεια της Αρετής Λεοπούλου και του Θοδωρή Μάρκογλου, στην έννοια του «NTOMINO». Το λεγόμενο φαινόμενο του ντόμινο αναφέρεται σε συνεχόμενες αλυσιδωτές εξελίξεις-αντιδράσεις (όπως συνέβη πρόσφατα π.χ. σε Ελλάδα, Ευρώπη, Βόρεια Αφρική και στις χώρες του αραβικού κόσμου με τα πρόσφατα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά γεγονότα). Ωστόσο, μπορεί απλώς να παραπέμψει και στο γνωστό ομώνυμο παιχνίδι.

Σε ένα είδος παιχνιδιού, με χαρακτήρα ίσως πιο έκτακτο και πειραματικό, μεταμορφώθηκε το εργαστήριο στις εγκαταστάσεις του πρώην στρατοπέδου Παύλου Μελά (στρατοπέδου συγκέντρωσης κατά τη Γερμανική Κατοχή). Στο διάστημα που φιλοξενήθηκαν οι καλλιτέχνες στη Θεσσαλονίκη, παρακολούθησαν μια σειρά από οργανωμένες ξεναγήσεις, ομιλίες, επισκέψεις σε μουσεία και άλλους πολιτιστικούς φορείς της πόλης και γνώρισαν την πόλη και τους ανθρώπους της. Τα έργα που δημιουργήθηκαν - και θα δωριθούν στη συνέχεια στο ΚΜΣΤ, οπότε θα παραμείνουν στην πόλη, όπου δημιουργήθηκαν - είναι αφενός το αποτέλεσμα των εμπειριών των καλλιτεχνών από την πόλη και την καθημερινότητά της και αφετέρου ένας διάλογος μεταξύ τους. Προέκυψαν κυρίως εικαστικές εγκαταστάσεις, μηχανικές κατασκευές, φορητές τοιχογραφίες, συναρμογές, περφόρμανς, οπτικά και ηχητικά ντοκουμέντα, που εκτίθενται σήμερα στο κτήριο Χ του στρατοπέδου. Σύμφωνα με τους επιμελητές, τα οφέλη στην πράξη ήταν πολλά: Πέρα από τη συνεργασία με τον Δήμο Παύλου Μελά, το ομώνυμο στρατόπεδο γνώρισε μια καινούρια χρήση, που ελπίζουμε να συνεχίσει με κάποιον τρόπο. Από την άλλη, το όλο εγχείρημα λειτουργήσε με επαγγελματικούς όρους, αφού οι καλλιτέχνες πληρώθηκαν για την παραγωγή του έργου τους. Αυτό μπορεί να μοιάζει αυτονόητο για όσους είναι έξω από το ...χορό, αλλά πρέπει να λέγεται πότε κάτι γίνεται όπως πρέπει και όταν πρέπει (να είναι καλά και το ΕΣΠΑ!).

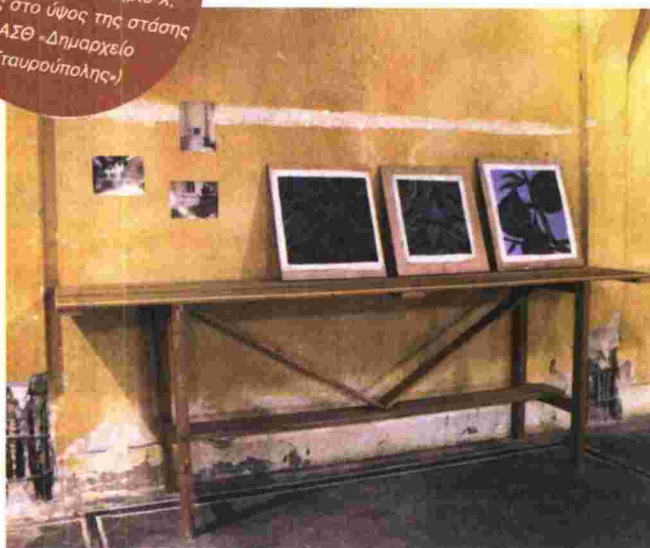
Το πιο σημαντικό όμως, κατά τα λόγια των επιμελητών: «Διαπιστώσαμε ότι ανεξάρτητα από την καταγωγή, την προέλευση του καθένα, υπήρξε πολύ μεγάλη ευκολία επικοινωνίας σε όλα τα επίπεδα. Αυτό βοήθησε στο να παρακολουθήσουμε έμπρακτα να δημιουργούνται συνθήκες αλληλοϋποστήριξης μεταξύ όχι μόνον της ομάδας, αλλά και μεταξύ όσων σχετίστηκαν με αυτή, όπως τη Σχολή Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης. Ο καθένας βοηθούσε τον άλλο και ο αρχικός στόχος, δηλαδή η διαμόρφωση μιας 'προσωρινής αυτόνομης ζώνης' λειτουργήσε για λίγες μέρες. Το πνεύμα συνεργασίας ήταν σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και συγκινητικό».

Διαπιστώθηκε ότι το εργαστήριο τελικά λειτουργήσε σαν ένα ντόμινο επιρροών μεταξύ ανθρώπων, εμπειριών, κοινωνικών και πολιτικών συγκυριών. Αυτές τις ζυμώσεις χρειάζεται η σύγχρονη τέχνη και ο πολιτισμός και τα υπόλοιπα έρχονται. ●

Δημήτρης Αμελαδιώτης

Info:
ΕΚΘΕΣΗ:
7 Οκτ. - 7 Νοεμ. 2011
Πρώην Στρατόπεδο
Παύλου Μελά (Κτήριο Χ,
Είσοδος στο ύψος της στάσης
ΟΑΣΘ -Δημαρχείο
Σταυρούπολης)

Nadia Ayari

Andre Goncalves